



GRÀCIES

Història d'un veïnat

Rocio Bonilla



bromera

Això era i no era un veïnat com molts altres.
Tenia cases, fanals, arbres... i veïns
que no es coneixien.

En el número 15 vivia Camila.
Sempre se sentia molt de soroll.
Els veïns pensaven que estava sorda
i que per això posava la tele tan alta.





Però Camila no estava sorda.
En realitat, la causa de tant de rebombori eren...
deu criatures que no la deixaven respirar ni un segon!

Camila no gosava parlar amb el seu veí, el senyor Rius. Li pareixia tan seriós i estirat! Segur que no li agradaven els xiquets i l'enviaria a pastar fang...



El senyor Rius treballava a la ciutat. Era un prestigiós advocat, com abans ho foren sa mare, el seu iaio i el seu besiaio.

